

Kp FONDI, INSTALI, ESTABLI, EKIPI, ARANĜI, ORDIGI. ~o. Stato de tuto ordigita por plenumado de difinita funkcio : la ~o de la societo, de tribunaloj, de la Lingvoj Institucioj (Kp APARATO, SERVO). ~ (ad)o. Ago ~i. ~ (aj)o. lo ~ita : jam li fondis plurajn bankajn ~ (aj)ujn.

\* **Orgeno.** Granda muzika blovinstrumento, kun tuboj k klavaro, uzata precipe en preĝejoj.

**Orgio.** Manga k trinka diboĉo.

\* **Oriento.** 1 Parto de la ĉielo, en kiu la suno ŝajnas leviĝi, k laŭ kiu oni sin direktas. 2 Terparto kuŝanta ~e de Eŭropo : *lapiŝoj el ~o ; lando limita ĉe la ~o per la maro.* 3 En framasonaro, parto de loĝio, kie sidas la loĝiestro. ~a. Rilata al ~o : ~aj pupoloj, lingvoj, juveloj ; ~a klimato, stelo. ~e. Ĉe la ~o. ~1 Z (tr). 1 Bazi konstruon, turnante ĝian fronton al ~o : la katolikaj eklezioj k mahometanaj moskeoj *estas ~itaj ; mola bone ~ota domo.* 2 Determini la situacion de persono aŭ objekto rilate al ~o : ~i karon, planon. 3 Determini la direkton, kiu devas esti sekva : sin ~i en arbaro, en nekonata urbo ; la aviadistoj ne povis plu sin ~i pro la densa nebulo. 4 (f) Determini, kion oni devas fari : la prezidanto de kunsido devas sin rapide ~i en la debatoj ; *proprofesia ~ado* (metoda disdonado de lernantoj en diversajn metiojn laŭ iliaj apartaj kapabloj k gustoj). ~llo. Ĉio, kio servas por sin ~i (Kp KOMPASO). **Ekstrem~o.** Linujo k Japanujo. **Grand~o.** Centra loĝio, formita en ĉefurbo de reprezentantoj de ĉiuj provincaj framasonaj loĝioj.

**orientalismo.** Scienco, konaro pri la orientaj popoloj, lingvoj k moroj.

**orientallisto.** Scienculo, kiu studas k esploras la orientajn lingvojn, literaturojn ktp.

**origano** ☞ G. de aromaj labiacoj (*origanum*).

**Origino.** 1 Lokò aŭ raso, en kiu naskiĝis homo, familio, popolo : *esti el nobela, sklava ~o ; laŭ la Biblio la homa raso estas malbenita en sia ~o.* Kp DEVENO. 2 Kaŭzo aŭ principo, pro kiu komenciĝas : *tio estis la ~o de lia riĉeco ; ~o de la*

*mondo ; serĉi la ~on de niaj ideoj.* Kp GENEZO. ~1 (ntr). Deveni.

**Originala.** 1 Karakterizas la unuan primitivan formon de io, kontraste al kopioj, tradukoj aŭ misformoj, kiujn oni devenigis de ĝi : *tio estas nur kopio de la ~a pentraĵo ; la ~a teksto de libro ; traduki verkon el la ~a lingvo ; ~e verkita de.* Kp MEMA, AŬTENTIKA. 2 Karakterizas iun, kiu ne imitas aliajn, sed tiras siajn ideojn el sia propra spirito : *ju pli da spirito oni havas, des pli da ~aj homoj oni trovas ; ~a stilo.* 3 Ne simila al aliaj k iom stranga : *~a maljuna fraŭlo ; ti afektas ~ajn dirmanierojn.* ~o. 1 Primitiva verko, kontraste al la imitaĵoj : *la Genezo, tradukita el la hebrea ~o Z ; la ~o de tiu pentraĵo estos en Dresden ; kontrolkompari kopion kun la ~o.* 2 Objekto aŭ persono, kiu servis kiel modelo al pentristo aŭ skulptisto : *ne konante la ~on, ni adoris tiun ĉi fantazian portreton Z.* ~ulo Z. Persono de strangeta konduto : *li estas vero, kompleta ~ulo.*

**Oriolo.** Speco de pasero, simila al merlon, kun agrabla kanto (*oriolus galbula*).

**Orkestro.** 1 Parto de la greka antikva teatro, kie staris la ĥoro. 2 Responda parto de moderna teatro, kie sidas la muzikistoj akompanantaj la aktorojn. 3 Tiuj muzikistoj mem, ludantaj diversajn instrumentojn sub direkto de unu estro. 4 Parto de teatro inter la muzikista ~o k la parterro, enhavanta lokojn por aŭskultantoj aŭ rigardantoj.

**Orkideo.** Fam. el unukotiledonaj veg. kun belaj floroj de plej diversaj k strangaj formoj, kies orkido (*orchys*) estas tipo ; orkidacoj B.

**orio** ☞. Refaldita bordero ĉe tuko aŭ vesto : *poŝtuko kun larĝa ~o.* ~1 (tr). Fari ~on.

\* **Ornami** (tr). Aldoni al tuto plibeligajn detalojn : *~i tablon per floroj, ĉambron per pentraĵoj ; eĉ ŝtupo estos bela, se vi ĝin ~os Z ; flag~i domon, ŝipon.* ~ (aj)o. Detala plibeligaĵo : arkitekturaj ~oj ; tiu monumento *esnas la plej bela ~o de la urbo ; jen renkonte al li iras virino en ~o de publikulino Z ;* (f) *~o por maljunuloj estas grizeco Z.* ~ado, ~arto. Arto ~i. Kp DEKORACIO. ~isto. Tiu, kiu fabrikas ~aĵojn por plibeligi hejmon.